

Kruna svih Siberovih životnih opredjeljenja

Objavljeno: 6.2.2009

OSIJEK - Krajem prošle godine, na godišnjoj svečanosti u Križevcima, Hrvatski kineziološki savez nagradio je priznanjem za životno djelo i diplomom "zaslužni kineziolog" istaknutog osječkog profesora tjelesno-zdravstvene kulture Dragutina Sibera. Taj skromni Eseker, koji svoja životna opredjeljenja s bezgraničnom ljubavlju i strpljenjem i danas usađuje među učenike Prve gimnazije (u kojoj radi od njena nastanka, početkom devedesetih, nap.a.), primio je, s još dvojicom kolega iz Siska i Rijeke, najveću cehovsku nagradu koju je apsolutno zaslužio.

Najbolji atletičar Hrvatske u

1969.

- Imao sam sreću da se sportskim aktivnostima u našoj školi, u okviru Školskog sportskog kluba Gymnicus, pridaje dragocjena pozornost, govori tiho Siber. - Tako je bilo i dok je ravnatelj bio Tugomir Kuduz, što je na isti način naslijedila prof. Ružica Čavar-Tadić, a s istim entuzijazmom kao i ja svom poslu oduvijek su pristupali moji kolege, najduže od svih prof. Arman Schüssler. I njima pripadaju zasluge za to da su naše ekipe godinama bez premca u gradu, mnoge su nakon županijskih i regionalnih natjecanja s uspjehom nastupale i na završnicama državnog prvenstva Hrvatske. Atletika, kros i mali nogomet, štoviše, donosili su našoj gimnaziji i naslove prvaka države. Bez suradnje mojih kolega, svakako, teško bi se išta od spomenutoga ostvarilo... Siberovi vršnjaci sjećaju ga se i po uspješnoj atletskoj karijeri. Poslije pobjede na tradicionalnom osječkom krosu ('67!) u Atletski klub Slavonija "povukao" ga je poznati trener Željko Leskovic, pa je Drago postao dijelom kolektiva u kojem su tih godina bili i Kremer, Puač, Vincijanović, Vojvodić, Barišić, T. Šuker...

- Postao sam dvostruki juniorski prvak Hrvatske (800 i 1.500), ali i bivše Jugoslavije, s tim što sam bio i republički rekorder na 1.500 metara, poslije čega me ASH proglasio najboljim hrvatskim atletičarom u 1969. Volio sam, nadasve, i kros, pa sam 1971. bio seniorski prvak Hrvatske u trčanju u prirodi, prisjetit će se Drago karijere tijekom koje je, u vrijeme studiranja u Sarajevu, trčao na 3.000 metara sa zaprekama za istoimeni klub s Koševa.

Rođen je 17. lipnja 1950. u Osijeku, gdje je '71. postao nastavnik tjelesnog odgoja, a dvije godine kasnije, u Sarajevu, stječe i zvanje profesora. Usavršavanje je nastavio i sljedeće godine ('74.) kad se zaposlio u OŠ "Dr. Zlatan Sremec" te '76.

postao i nastavnik-defektolog oligofreno-pedagoškog smjera. Gimnazijalcima je posvetio radni vijek od 1977. do danas, za što je već primio niz nagrada. Dragovoljac je Domovinskog rata, a prije nagrade za životno djelo, uz ostalo, 1999. Savez pedagoga fizičke kulture Hrvatske dodijelio mu je "Zlatnu značku", a lani je proglašen najuspješnijim voditeljem izvannastavnih sportskih aktivnosti u Županiji osječko-baranjskoj.

Dino Siber učenik je trećeg razreda Prve gimnazije, član juniorske momčadi NK Osijek, a stariji Dragin sin Rudi igrao je rukomet, sada je student četvrte godine Kineziološkog fakulteta u Zagrebu. Ne kaže se uzalud, da "krv nije voda", zar ne ?!

Eh da su bolji uvjeti...

Kad je objesio sprinterice o klin, cijelo je desetljeće trenirao mlade uzraste matične Slavonije, da bi, postupno, neizmjernu ljubav prema sportu počeo prenositi isključivo kao vrstan pedagog među osječke gimnazijalce i gimnazijalke.

- Uzme li se u obzir da sam sa svakom generacijom provodio po četiri godine, a da sam u prosjeku predavao učenicima iz desetak odjeljenja, može se reći da mi je kroz ruke prošlo oko dvije tisuće mladih Osječanki i Osječana. Oduvijek je među njima polovina pokazivala primjernu sklonost prema nastavi i izvannastavnim sportskim aktivnostima, s kojima je užitak bio raditi, ali sam nastojao i "one druge" uvjeriti da im sport može mnogo pridonijeti u ukupnom oblikovanju ličnosti. Posebno sam bio ponosan sretajući upravo te bivše učenike kako džogiraju obalama Drave.

Dakako, Dragutin Siber neće moći zaboraviti istaknuti i potrebu za boljim uvjetima u Prvoj gimnaziji koja nema ni dvoranu ni igralište (!?), pa se nastava odvija daleko od Županijske ulice. No, kao da je baš to stvorilo dodatni inat učenika, ravnatelja i profesora, pa već godinama, dakako i zaslugom Dragutina Sibera, nižu zapažene sportske uspjehe. Uostalom, na teškoće je novi zaslužni hrvatski kineziolog navikao još u mladosti, trčeći na tada šljakastoj stazi osječkog stadiona...